

Истинската история

На 20 юли 792 г. е българската победа в сражението при Маркели

Останки от крепостта Маркели

В началото на юли византийският император Константин VI тръгва на поход срещу България и разполага войските си в укрепен лагер край граничната крепост Маркели. Стратегическата цел на противника е да овладее областта Загоре, с което да ограничи българските стремежи на юг. Канес юбиги (княз в Бога) Кардам, уведомен своевременно за похода на византийците, съсредоточава силите си по височините северно от крепостта и по този начин прегражда проходите, водещи от днешния Карнобат към вътрешността на страната. Замисълът на българския владетел предвижда разгром на противника чрез устройване на засада. В започналите на 20 юли бойни действия, българската конница умело демонстрира оттегляне, увеличавайки главните сили на противника в преследване. Когато византийците навлизат в мястото на засадата, канес юбиги Кардам нанася решителен удар и ги притиска към близката блатиста местност. Сражението при Маркели донася най-голямото дотогава поражение на византийската армия, която понася значителни загуби в жива сила и материални средства. Областта Загоре остава в пределите на българската държава, а Византия се

задължава да ѝ плаща ежегоден данък.

{{_LINK1_}}